

VOZNICE – STOŽEC – MNÍŠEK – 4.7.2020

Na dnešní vycházku (z Voznice na Stožec a dále do Mníšku pod Brdy) nás vyrazilo pouze osm. Celou trasu jsme prošli za krásného letního počasí, mnohé zažili a mnohé viděli. Především to, co bylo hlavním předmětem vycházky - pokochat se kvetoucími náprstníky.

Startovní foto a potom prvních sedm kilometrů na Stožec (zelená TZ) jsme v pohodovém tempu zdolali za dvě hodiny. Po malém občerstvení na vrcholu Stožce jsme si na přilehlé pasece prohlédli náprstníky. Kvetou zde ve velkých shlucích mezi vysokou trávou. Množství květů rozsetých v zelené trávě a pestrost barev nabízí nevšední zážitek. Po prvním shledání s těmito krásnými, i když jedovatými květy, jsme se vrátili na cestu a pokračovali, tentokrát po červené TZ, směrem k Mníšku pod Brdy.

Další kilometry trasy se vyznačují lesními, romantickými pěšinkami s kulisou staletých buků a dubů zasazených mezi ze země vystupující skaliska, která jsou obklopena množstvím balvanů porostlých zeleným mechem. Balvany všech velikostí jakoby pohozené v terénu mají roztočivé tvary. Podobně i kořeny buků - pohádková scéna. Na svazích Stožce pramení několik malých potůčků. Na trase jsme minuli i obnovené a dobře ošetřené studánky, ze kterých se lze napít. Prošli jsme kolem několika pasek a na jedné z nich jsme spatřili něco, co se často nevidí – „pole kvetoucích náprstníků“. Následovalo fotografování. Snad vám, kteří jste s námi nebyli, přiložené fotky alespoň trochu tu krásu přiblíží.

Na rozcestí turistických cest „Na soudném“, kde je možnost alternativních tras směřujících do Mníšku, jsme se rozhodli pokračovat přes Kytín (2,5 km). Pohodlná lesní cesta do Kytína, která v celé délce klesá, trvala pouhou půlhodinu. Prohlédli jsme si kytínskou, vkusně upravenou náves, nahlédli do kostela a zastavili se u Kytínské studánky. V kytínském pivovaru jsme se najedli a nabrali sil na zbytek cesty (příjemná a rychlá obsluha).

Za Kytínem jsme si prohlédli sošku Káji Maříka, vyřezanou ze dřeva místním umělcem. Tato soška je jedna z mnoha, které Kytín zdobí. V lese za Kytínem jsme se napojili na modrou TZ a po dvou kilometrech chůze lesem jsme došli do Mníšku pod Brdy. Následovala tradiční odměna ve vyhlášené cukrárně a cesta MHD do Prahy.

Celou, nakonec dvacetikilometrovou trasu, všichni zvládli v pohodě, ve zdraví a s úsměvem na tváři. Jedné z účastnic bylo 87 let (!!!), nebyla na ní ani stopa únavy. Nezbylo mi než před ní smeknout.

Všem přeji krásné léto plné podobných zážitků.

Honza